

ning i, at Folk alligevel kunne søge hen til dem og lade deres Korn male, naar de ville. Jeg troer heller ikke, at Møllerne ere de, der ere komne til at nyde Fordeel af, at Consumptionen blev hævet; de, der burde nyde Fordeel deraf, vare jo rigtignok dem, der skulde spise Brødet (Ja!); om det er kommet dem tilgode er et stort Spørgsmaal, men at det ikke er kommet Møllerne tilgode, troer jeg rigtignok, jeg kan sige med Sandhed. Er der nogen Anden, det er kommet tilgode, end dem, det egentlig skulde komme tilgode, saa er det vistnok nærmest dem, som have bagt Brødet. Det er af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Rosenørn) ogsaa sagt angaaende Kjøbstads-Møllerne, at de ville komme til at nyde en stor Fordeel af den Omordning, som skeer ved nærværende Lov. Jeg kan ikke rigtig fatte, hvorledes det Forhold skulde komme dem tilgode; det er ikke eet, men det er flere Exempler, jeg har paa, at Møllerne i Kjøbstæderne have, i Tillid til, at der ikke skulde blive nogen yderligere Concurrence, end den, de hidtil have havt at gaae imøde, saa at, naar de præstere det, de skulde, der da ikke vilde blive meddeelt flere eller andre Bevillinger til Formaling i Almindelighed end hidtil har været Tilfældet, anvendt meget betydelige Omkostninger paa at tilfredsstille Kravet paa de Steder, hvor de ere; de have gjort det i en saadan Udstrækning at Bedkommende maae erkjende, at de kunne nyde den Betjening for deres Barers Forædling, som de behøvede, og lige i samme Nærløb at disse Folk have, efter megen Anstrængelse og Pengebetøffning, faaet Saadant bragt istand, ligesom det er skeet, saa vil man nu, ifald det skeer, som her er foreslaaet, derved berøve dem en meget betydelig Deel af deres Næring. — De have nemlig taget i Betragtning, at, naar de kunne tilfredsstille Brændeviinsbrænderne paa den hensigtsmæssigste Maade, disse da ikke ville faae Tilladelse til at anlægge andre Værker end i alt Fald saadanne, som der tidligere har været meddeelt Bevilling til, saasom Valfemaskiner, Knusemaskiner eller hvad de kalde dem, hvilket de neppe ville bryde sig meget om, thi det Slags Maskiner have ikke gjort dem saa grumme

megen Skade; men kommer det dertil, at Brændeviinsbrænderne kunne gjøre deres Indretninger ligesom de ville, saa kunde de indrette dem saaledes, at de derved kunde unddrage Møllerne al den Næring, de hidtil have havt af dem; det kunne de ikke igjennem de Maskiner, som, saavidt min Erfaring strækker til, hidtil have været brugte, og skal Kjøbsteds-Møllerne afgive den Næring, som de have havt af dem, som lade formale meest, saa vil det gjøre dem et saadant Skaar, at de, som navnlig have gjort Opoffrelser for at beholde Næringen, ville blive meget ilde situerede, og dette er Noget, som jeg meget gjerne vilde have taget under Overveelse med, naar Sagen skal til at afstemmes. Jeg troer, som jeg tillod mig at sige forleden Dag, at Sagen er af den Bigtighed, at man vel maa overveie den, inden man griber en Beslutning, og at man overhovedet bør være værsom med ikke at gribe saa raft ind, at en Masse af Mennesker, som hidtil have, i en god Tro til at beholde det, de havde, levet i Staten, at de skulde komme i den Nødvendighed, at maatte gaae fra Huus og Hjem eller lide Ondt derfor, saa at man igjennem en saadan Foranstaltning kunde komme til at forrykke den Tillid, som man maa ønske, at Alle i Almindelighed have til, at det, som man troer under Lovgivningen beskyttet, ogsaa virkelig vil blive beskyttet. I Genhold til det, jeg saaledes har tilladt mig at ytre, vil det være mig meget kjær, om man vilde ved Afstemningen lade de Forslag, som her ligge for, gaae nedenom og hjem.

Boferup: Jeg skal tillade mig nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af de ærede Talere, som have lagt en urigtig Mening i det Foredrag, som jeg idag tillod mig at holde i nærværende Sag. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (David) har saaledes troet at finde en Mobbegjelse i mit Foredrag, idet jeg først udtalte, at nærværende Lovforslag vilde gribe stærkt ind i samtlige Møllernes velerhvervede Rettigheder og derefter udtalte, at det dog ikke vilde blive det i saa væsentlig en Grad for Eierne af de større Vandmøller; men den ærede Rigsdagsmand maa have overhørt Marsagen, som jeg tillod